

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er sikker på, at kredsen her ville gøre sig udmærket som kommunalbestyrelse i en mindre, midtsjællandsk kommune. Vi ville have problemer med den kønsmæssige sammensætning, det er klart, at mandkønnet ville føle sig presset, men ud over det tror jeg, vi kunne have frugtbare, konkrete og udmærkede diskussioner om, hvordan vi ville indrette os i vores kommune. Det ville også være det sted, hvor en diskussion som den, vi har her, hørte hjemme, for der er faktisk ingenting, som stiller sig hindrende i vejen for, at det lokale demokrati tager hånd om de lokale forhold og de behov, der måtte være for, at daginstitutionerne indretter sig sådan, at de netop passer til de lokale forhold.

Kl. 11.30

Ud over det, der er sagt om forslaget i sig selv, synes jeg, det er vigtigt igen at bruge lejligheden til at sige, at vi møder her et punkt, hvor kommunalbestyrelser tilsyneladende ikke – i hvert fald efter Kristendemokraternes opfattelse – griber de muligheder, der er for at forholde sig konkret og direkte til borgernes behov. Jeg synes, det er tankevækkende nok, at vi har den her diskussion på samme tidspunkt, hvor regeringen forestiller sig, at kommuner ud over dette helt nære, konkrete, daglige livskvalitetsforøgende arbejde skal til at tage sig af miljø, erhverv, kultur, veje, det sociale område i særdeleshed, specialundervisningen for børn og voksne, kulturområdet, samt det, der i øvrigt følger med.

Derfor synes jeg, det netop i dag er vigtigt at hamre en pæl igennem forestillingen om, at man altid kan komme til Folketinget og sige, at nu må Folketinget også ved lov pålægge kommunerne at gøre dette og hint.

Vi er i Det Radikale Venstre meget store tilhængere af, at man indretter sig sådan, at man giver familierne de bedst mulige vilkår for at vælge selv, men også for at vælge i sammenhæng. Derfor synes vi også, at forslaget, hvis man skal drøfte det i sig selv, kunne have været mere detaljeret i forhold til, hvad konsekvenserne er af deltidspasning.

Ordførere har nævnt gode eksempler. Men jeg tror også, at der kan findes dårlige eksempler, hvor man risikerer, at en modularisering bliver det frie valg in absurdum, at man kun skal betale det, som man netop selv benytter. Det kommer jo meget an på prissætningen. Hvordan ser prisen for en deltidspads egentlig ud i forhold til, om man skal bidrage til de faste udgif-

ter eller ej? For det kan jo ikke være sådan, at de, der benytter daginstitutionen mindst, kun skal betale for den marginale udgift. Det er jo det, man meget ofte løber ind i, når der viser sig mangel på efterspørgsel efter deltidspadserne. Det er, at de i sagens natur må blive forholds-mæssigt dyrere, hvis man solidarisk skal bidrage til også at finansiere de grundlæggende udgifter. Det siger forslaget ikke noget om.

Derfor synes vi igen, det peger på, at det er vigtigt, at ideer som de her indgår i de lokale prioriteringer. Var der noget, der stillede sig hindrende i vejen? Var lovgivningen fra centralt hold restriktiv, rammesættende, hård, normerende? Så synes vi, der var grund til at se på det.

Vi håber, at diskussionen i dag kan være med til at sætte fokus på spørgsmålet om kvalitet, om solidaritet og om familiernes mulighed for at være familier, men også mulighed for at være aktive på arbejdsmarkedet. Derfor ser vi ingen grund til at lovgive nu, selv om vi har stor sympati for de ting, som rejses. Men vi har også et helt, oplever vi, akut behov for at sætte fokus på borgernes eget ansvar for at deltage i det lokale demokrati og kommunalbestyrelsernes medansvar for at sørge for at fylde de lokale rammer ud, inden de bliver dynget til med nye opgaver, som er fjerne fra familiens behov, som er fjerne fra det, der er det konkrete, og som i virkeligheden fjerner fokus fra netop det, vi diskuterer i dag, nemlig en ordentlig kvalitet i børnepasning, ordentlige skoler, en kultur og et miljø, som fungerer, men i respekt for netop det lokale demokrati, som borgerne kan deltage i.

Line Barfod (EL):

Jeg er ikke i tvivl om, at Kristendemokraterne har fremsat det her forslag ud fra en oprigtig bekymring for børnefamiliernes vilkår. Men jeg synes, der er et stort problem med forslaget fokus og også med en del af den debat, der har været her i dag. Man taler om pasning af børn, og der bliver hele tiden talt ud fra arbejdsmarkedets behov for, at børnene bliver passet, mens forældrene er på arbejde. Der bliver overhovedet ikke talt ud fra børnenes behov for at være sammen med andre børn, børnenes behov for at være i et godt pædagogisk tilbud, hvad enten det er vuggestue, børnehave, dagpleje, eller hvad det nu er, som man har valgt som et godt sted, hvor ens barn kan være sammen med andre børn og kan udvikle sig.

Nu har vi brugt lang tid på at diskutere pædagogiske læreplaner, som vi mente var en unø-